

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoE/230/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215208682
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4215208682.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený: 1. Advocate, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, 2. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému: S. Q., nar. XX.X.XXXX, T. P. XXXX/XX, P., občan SR, o vymożenie pohľadávky vo výške 485,97 eur, trov rozhodcovského konania a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 26. apríla 2016, č. k. 12Er/775/2015-23, jednohlasne, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Povinnému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil exekučné konanie vedené u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorický úrad Bratislava, Záhradnícka 60, pod sp. zn. 12Er/775/2015 (EX 23459/2015) a zároveň si o trovách súdneho exekútora vymienil rozhodnúť samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie v zastavujúcej časti právne oprel o ustanovenia § 103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3, § 251 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP") Súd konštatoval, že Oprávnený sa návrhom spísaným do zápisnice dňa 15.3.2015 domáhal u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonania exekúcie na vymożenie pohľadávky oprávneného na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Trnavská cesta 70, Bratislava, sp. zn. SR 4781/06 zo dňa 26.10.2006. Súd zistil, že medzi tými istými účastníkmi konania sa už v minulosti na Okresnom súde Komárno viedlo exekučné konanie pre vymożenie tej istej pohľadávky oprávneného, a to na základe rovnakého exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 4781/06 zo dňa 26.10.2006. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 9Er/150/2007 a právoplatne sa skončilo dňa 5.8.2014 uznesením Okresného súdu Komárno č.k. 9Er/150/2007-19, zo dňa 22.6.2012, ktorým súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil z dôvodu, že zistil rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. Vzhľadom na to, že v danom prípade dôvod, pre ktorý bola predchádzajúca exekúcia zastavená, nemožno žiadnym spôsobom konvalidovať, pretože exekučný titul je naďalej v rozpore so zákonom, súd bol toho názoru, že právoplatné uznesenie Okresného súdu Komárno č.k. 9Er/150/2007-19, zo dňa 22.6.2012 predstavuje prekážku rozhodnutej veci a preto je potrebné toto exekučné konanie zastaviť. V tejto súvislosti súd poukázal aj na uznesenie Krajského súdu Nitra č.k. 8CoE/50/2015-37, zo dňa 30.10.2015. Na záver uviedol, že o trovách exekúcie rozhodne osobitným uznesením po predložení vyčíslenia trov exekúcie zo strany súdneho exekútora.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvej inštancie rozhodoval nad rámec zverenej právomoci, svojím konaním odňal účastníkom konania možnosť konania pred súdom a zároveň vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia. Namietal, že v tejto fáze exekučného konania exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/108/201. Tiež argumentoval, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť a predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. V exekučnom konaní sa nerozhoduje o merite veci, ale predstavuje len proces. Zároveň poukázal na vôľu zákonodarcu, ktorý v EP úmyselne neuvádza prekážku rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu. V závere namietal porušenie práva na spravodlivý proces.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

4. Sudca súdu prvej inštancie predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu, nakoľko odvolaniu oprávneného nemienil vyhovieť.

5. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

8. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený svojím návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 15.03.2015 požiadal súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o vykonanie exekúcie voči povinnému na vymoženie sumy 485,94 eur spolu s príslušenstvom. Za exekučný titul označil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Trnavská cesta 70, Bratislava, sp. zn. SR 4781/06 zo dňa 26.10.2006. Súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie dňa 07.05.2015 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a ostatnými prílohami. Následne po pripojení exekučného spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 9Er/775/2015 súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý správne vec po právnej stránke posúdil a svoje rozhodnutie aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

11. S účinnosťou od 01.07.2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“). Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

12. Podľa § 103 OSP, kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

13. Podľa § 104 ods. 1 prvá veta OSP, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

15. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

16. Napriek tomu, že v priebehu odvolacieho konania došlo k zmene právnej úpravy, povinnosť súdu prihliadať ex offo na splnenie podmienok konania počas celého konania (vrátane exekučného) zostala zachovaná.

17. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, skúma súd z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania. Okrem toho prihliadnuc na ustanovenie § 9a ods. 1 Exekučného poriadku je nutné vyvodiť záver, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľný nedostatok podmienky exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť a to práve vzhľadom na citované ustanovenie § 161 CSP (predtým § 103 a § 104 OSP v spojení s § 251 ods. 4 OSP). Keďže Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať § 230 CSP (predtým § 159 ods. 3 OSP), ktorý výslovne zakotvuje, že ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

18. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dodáva, že prekážka res iudicata sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných nedostatkov podmienok konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná vtedy, ak v novom konaní ide o tú istú vec, teda o to isté, o čo išlo v skoršom právoplatne skončenom konaní. Totožnosť veci charakterizujú určité znaky, ktoré musia byť dané zároveň a sú nimi: totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností.

19. V exekučnom konaní je takouto vecou samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Meritórne rozhodnutie o takejto veci má charakter uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, alebo uznesenia o zastavení exekúcie z dôvodov podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne z iného dôvodu vyplývajúceho z ustanovení Exekučného poriadku. Nie každé takéto rozhodnutie vo veci však založí prekážku res iudicata. Napríklad rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nebolo preukázané, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť, nezakladá prekážku res iudicata. Oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na základe toho exekučného titulu a následne môže súdny exekútor opätovne požiadať exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak exekučný titul medzičasom vykonateľnosť nadobudne, resp. toto bude exekučnému súdu preukázané. Na druhej strane rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul, rozhodcovský rozsudok, je v rozpore so zákonom, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie zakladá prekážku res iudicata a oprávnený nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážku res iudicata zakladá, z iného však nemusí zakladať. Nezakladá ju v prípade, ak dôjde k zastaveniu exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. V uvedenom prípade oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Na druhej strane zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku z dôvodu, že po vydaní rozhodnutia, t.j. exekučného titulu, zaniklo právo ním priznané, prekážku res iudicata zakladá. Preto, ak súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie vo veci samej, je potrebné skúmať povahu tohto meritórneho

rozhodnutia skôr ako sa prijme záver o existencii vady podmienok konania, spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej.

20. Oprávneným uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 108/2012 zo dňa 23.01.2013, na daný prípad nedopadá, pretože v predmetnom rozhodnutí išlo o porušenie postupu zo strany exekučného súdu tým, že bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučné konanie zastavil podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., čím odňal oprávnenému možnosť realizovať tie procesné oprávnenia, ktoré zodpovedajú štádiu exekučného konania, do ktorého sa toto konanie dostalo na základe procesných úkonov oprávneného a súdneho exekútora. Avšak v tomto prípade došlo k zastaveniu konania z dôvodu skúmania procesných podmienok, ktoré bol exekučný súd povinný skúmať pred rozhodnutím o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

21. V predmetnej exekučnej veci tak, ako správne konštatoval súd prvej inštancie, bolo zistené, že medzi rovnakými účastníkmi, totožným oprávneným a totožným povinným bolo už v minulosti vedené konanie na Okresnom súde Komárno pre vymoženie rovnakého práva oprávneného na podklade rovnakého exekučného titulu. Toto predchádzajúce exekučné konanie skončilo právoplatným uznesením Okresného súdu Komárno č.k. 9Er/150/2007-19 zo dňa 22.06.2012, ktorým uvedený súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil. S uvedením, že zistil, že rozhodnutie predložené ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože to vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Keďže nevykonateľnosť exekučného titulu (ktorý bol dôvodom zastavenia exekúcie) nemôže byť žiadnym spôsobom konvalidovaný, odvolací súd bol rovnako ako súd prvej inštancie toho názoru, že vyššie uvedené rozhodnutie o zastavení exekúcie, ktoré sa začalo medzi tými istými účastníkmi, na podklade rovnakého exekučného titulu, ktorý je aj naďalej v rozpore so zákonom, predstavuje prekážku res iudicata.

22. Z uvedených dôvodov, odvolací súd námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku a § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že povinnému, ktorá bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).